

समयको पुकार— दाता बन

आज सर्वश्रेष्ठ भाग्य विधाता, सर्व शक्तिहरूका दाता बापदादा चारैतर्फका सबै बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको छ। चाहे मधुवनमा सम्मुख छौ, चाहे देश, विदेशमा यादमा सुनिरहेका छन्, देखिरहेका छन्, जहाँ पनि बसेका छन् दिलको सम्मुख छन्। ती सबै बच्चाहरूलाई देखेर बापदादा हर्षित भइरहनु भएको छ। तिमी सबै पनि हर्षित भइरहेका छौ हैन ! बच्चाहरू पनि हर्षित अनि बापदादा पनि हर्षित। र यही दिलको सदाको सच्चा खुशीले सारा दुनियाँको दुःखलाई दूर गर्नेछ। यो दिलको खुशीले आत्माहरूलाई बाबाको अनुभव गराउने छ किनकि बाबा पनि सदा सर्व आत्माहरू प्रति सेवाधारी हुनुहुन्छ र तिमी सबै बच्चाहरू बाबाको साथमा सेवा साथी हो। साथी हो हैन ! बाबाको साथी र विश्वको दुःखहरूलाई परिवर्तन गरेर सदा खुशी रहने साधन दिने सेवामा सदा उपस्थित रहन्छौ। सदा सेवाधारी हो। सेवा केवल चार घण्टा, छ घण्टा गर्नेवाला होइनौ। हर सेकेण्ड सेवाको मंचमा पार्ट खेल्ने परमात्म साथी हो। याद निरन्तर छ, त्यस्तै सेवा पनि निरन्तर छ। आफूलाई निरन्तर सेवाधारी अनुभव गर्छौ ? वा ८-१० घण्टाको सेवाधारी हो ? यो ब्राह्मण जन्म नै याद र सेवाको लागि हो। अरू केही गर्नु छ र ? यही हो हैन ! हर श्वास, हर सेकेण्ड याद र सेवा साथ-साथै छ वा सेवाको समय अलग छ अनि यादको समय अलग छ ? छै नि ! अच्छा, सन्तुलन छ ? यदि १०० प्रतिशत सेवा छ भने १०० प्रतिशत याद छ ? दुवैको सन्तुलन छ ? अन्तर पर्न जान्छ र ? कर्मयोगीको अर्थ नै हो— कर्म र याद, सेवा र याद— दुवैको सन्तुलन समान, समान हुनुपर्छ। यस्तो होइन कुनै समय याद धेरै भयो भने सेवा कम, वा सेवा धेरै भयो भने याद कम। जसरी आत्मा र शरीर जबसम्म मंचमा हुन्छ साथ-साथै हुन्छ नि। अलग हुन सक्छ र ? त्यस्तै याद र सेवा साथ-साथै रहोस्। याद अर्थात् बाबा समान, स्वको स्वमानको पनि याद। जब बाबाको याद रहन्छ भने स्वतः नै स्वमानको पनि याद रहन्छ। यदि स्वमानमा रहँदैनौ भने याद पनि शक्तिशाली रहँदैन।

स्वमान अर्थात् बाबा समान। सम्पूर्ण स्वमान हो नै बाबा समान। र यस्तो यादमा रहने बच्चा सदैव दाता हुन्छन्। लेवता होइन, देवता माना दिनेवाला। त्यसैले आज बापदादाले सबै बच्चाहरूको दाता पनको स्थितिलाई चेक गरिरहनु भएको थियो— कहाँसम्म दाताका बच्चा दाता बनेका छन् ? जसरी बाबाले कहिल्यै पनि लिने संकल्प गर्न सक्नुहुन्न, दिने नै गर्नुहुन्छ। यदि सबैकुरा पुरानो देऊ भन्नु भए पनि पुरानोको सट्टा नयाँ दिनुहुन्छ। लिनु अर्थात् बाबाद्वारा प्राप्त भएको दिनु। त्यसैले वर्तमान समय बापदादालाई बच्चाहरूको एउटा विषय धेरै राम्रो लाग्यो। कुनचाहिँ विषय ? विदेशको विषय हो। कुनचाहिँ ? (कल अफ टाइम, समयको पुकार)

त्यसैले बापदादाले देखिरहनु भएको थियो— बच्चाहरूको लागि समयको पुकार के छ ! तिमीले देख्दछौ— विश्वको लागि, सेवाको लागि, बापदादा सेवाका साथी त हुनुहुन्छ नै। तर बापदादाले देख्नुहुन्छ— बच्चाहरूको लागि अहिले समयको के पुकार छ ? तिमी पनि सम्झन्छौ नि— समयको के पुकार छ ? आफ्नो लागि सोच। सेवाप्रति त भाषण गर्नु, गरिरहेका छौ हैन ! तर आफ्नो लागि, आफूलाई नै सोध— हाम्रो लागि समयको के पुकार छ ? वर्तमान समयको के पुकार छ ? बापदादा देखिरहनु भएको थियो— अहिलेको समय अनुसार हर समय, हरेक बच्चालाई दातापनको स्मृति अझ बढाउनु छ। चाहे स्व उन्नति प्रति दाता पनको भाव, चाहे सर्व प्रति स्नेह इमर्ज रूपमा देखिनमा आओस्। कोही जस्तोसुकै होस्, जेसुकै होस्, मलाई दिनु छ। त्यसैले दाता सदैव बेहदको वृत्तिवाला हुन्छ, हद होइन र दाता सदा सम्पन्न, भरपुर हुन्छ। दाता सदैव क्षमाको मास्टर सागर हुन्छ। यस कारण जुन हदको आफ्नो संस्कार वा अरूको

२०७२ चैत्र १४ आइतबार २७-०३-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २३.१०.९९ मधुवन

संस्कार, त्यो प्रकट हुँदैन, लुकेको हुन्छ। मलाई दिनु छ। कसैले देओस् वा नदेओस् तर मलाई दाता बन्नु छ। कुनै पनि संस्कारको वश परवश आत्मा होस्, त्यस आत्मालाई मैले सहयोग दिनु छ। त्यसपछि कसैको पनि हृदको संस्कारले तिमीलाई प्रभावित गर्नेछैन। कसैले मान देओस्, कसैले नदेओस्, उनीहरूले नदिए पनि मैले दिनु छ। यस्तो दातापन अब इमर्ज हुनुपर्छ। मनमा भावना त छ तर... तर नआओस्। मलाई गर्नु नै छ। कुनै यस्तो चलन वा बोली जुन तिमीलाई काम लाग्ने छैन, राम्रो लाग्दैन, त्यसलाई लिदै नलेऊ। खराब चीज लिइन्छ र ? मनमा धारण गर्नु अर्थात् लिनु। दिमागसम्म पनि होइन। दिमागमा पनि कुरा आउँछ नि, त्यो पनि नआओस्। जब हो नै खराब चीज, राम्रो छैन भने दिमाग र दिलमा नराख अर्थात् धारण नगर। अब लिनुको सट्टा शुभ-भावना, शुभ-कामना, दाता बनेर देऊ। नलेऊ, किनकि अब समय अनुसार यदि दिल र दिमाग खाली भएन भने निरन्तर सेवाधारी बन्न सक्दैनौ। दिल वा दिमाग जब कुनै पनि कुरामा व्यस्त भयो भने सेवा के गर्छौ ? फेरि जसरी लौकिकमा कोही ८ घण्टा, कोही १० घण्टा कार्य गर्छन्, त्यस्तै यहाँ पनि हुन्छ। ८ घण्टाको सेवाधारी, ६ घण्टाको सेवाधारी। निरन्तर सेवाधारी बन्न सक्दैनौ। चाहे मनसा सेवा गर, चाहे वाणीद्वारा, चाहे कर्म अर्थात् सम्बन्ध, सम्पर्कद्वारा। हर सेकेण्ड दाता अर्थात् सेवाधारी। दिमागलाई खाली राख्यौ भने बाबाको सेवाको साथी बन्न सक्छौ। दिललाई सदा सफा राख्यौ भने निरन्तर बाबाको सेवाको साथी बन्न सक्छौ। तिमी सबैको प्रतिज्ञा के छ ? साथ रहन्छौ, साथ चल्छौ। प्रतिज्ञा छ नि ? वा हजुर अगाडि बस्नुहोस् हामी पछि-पछि आउँछौ ? त्यस्तो त हैन नि ? साथ रहने प्रतिज्ञा छ नि ? बाबा सेवा विना रहन सक्नु हुन्छ र ? याद विना पनि रहन सक्नुहुन्छ। जति बाबाको याद रहन्छ त्यति तिमी मेहनतमा रहन्छौ। रहन्छौ तर मेहनतले, अटेन्शनले। र बाबाको लागि अरू छन् नै को र ? परम आत्माको लागि छन् नै आत्माहरू। नम्बरवार आत्माहरू त छन् नै। सिवाए बच्चाहरूको याद विना बाबा रहन सक्नुहुन्न। बाबा बच्चाहरूको याद विना रहन सक्छ र ? तिमी रहन सक्छौ ? कहिले-काही नटखट गर्न पुग्छौ।

त्यसैले सुन्यौ हैन ? **समयको पुकार छ— दाता बन।** धेरै आवश्यकत छ। सारा विश्वको आत्माहरूको पुकार छ— हे हाम्रा ईष्ट देव... ईष्ट देव त हौ नि ! कुनै न कुनै रूपमा सर्व आत्माहरूको लागि ईष्ट हौ। त्यसैले अहिले सबै आत्माहरूको पुकार छ— हे ईष्ट देव, देवीहरू परिवर्तन गर। यो पुकार सुन्नमा आउँछ ? पाण्डवहरूलाई यो पुकार सुन्नमा आउँछ ? सुनेर फेरि के गर्छौ ? सुन्नमा आउँछ त्यसैले सैलवेशन दिन्छौ वा सोच्दछौ हो गर्छौ। पुकार सुन्नमा आउँछ ? त्यसैले समयको पुकार सुनाउँछौ वा केवल आत्माहरूको पुकार सुन्छौ ? त्यसैले ईष्ट देव-देवीहरूले अब आफ्नो दातापनको रूप इमर्ज गर। दिनु छ। कुनै पनि आत्मा वंचित नरहोस्। नत्र गुनासोको माला पहिरिनु पर्नेछ। गुनासो त गर्छन् नि ! त्यसैले गुनासोको माला पहिरने ईष्ट हौ वा फूलहरूको माला पहिरने ईष्ट हौ ? कुनचाहिँ ईष्ट हौ ? पूज्य हौ हैन ! यस्तो नसम्भ- हामी त पछाडि आउनेवाला हौं। जो ठूला-ठूला छन् उनीहरू नै दाता बन्छन्, हामी कहाँ बन्छौं। त्यस्तो होइन, सबैलाई दाता बन्नु छ।

जो पहिलो पटक मधुवनमा आएका छौ उनीहरूले हात उठाऊ। जो पहिलो पटक आएका छौ उनीहरू दाता बन्न सक्छन् वा दोस्रो, तेस्रो सालमा दाता बन्छौ ? एक सालवाला दाता बन्न सक्छौ ? (सक्छौं) धेरै राम्रा होशियार छौ। बापदादा हिम्मतलाई देखेर सदा खुशी हुनुहुन्छ। चाहे एक महिनावाला हौ हुन त एक साल वा ६ महिनावाला हुन सक्छौ तर बापदादालाई थाहा छ— एक सालवाला वा एक महिनावाला, एक महिनामा पनि आफूलाई ब्रह्माकुमार वा ब्रह्माकुमारी भन्छौ हैन ! त्यसैले ब्रह्माकुमार वा ब्रह्माकुमारी अर्थात् ब्रह्मा बाबाको वर्साको अधिकारी बन्यौ। ब्रह्मालाई पिता मान्यौ तब त कुमार-कुमारी बन्यौ नि ?

२०७२ चैत्र १४ आइतबार २७-०३-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २३.१०.९९ मधुबन

त्यसैले ब्रह्माकुमार र ब्रह्माकुमारी, पिता ब्रह्मा, शिव बाबाको वर्साको अधिकारी बन्यौ नि ! वा एक महिनाकालाई वर्सा मिल्दैन ? एक महिनाकालाई वर्सा मिल्छ ? वर्सा मिले पछि दिनको लागि दाता त बन्छौ नि ! जुन चीज मिल्छ त्यो दिन शुरू त अवश्य गर्नु पर्छ नि ।

यदि बाबा सम्झेर सम्बन्ध जोड्यौ भने एक दिनमा पनि वर्सा लिन सक्छौ । यस्तो होइन— हो राम्रो छ, कुनै शक्ति छ, समझमा त आउँछ... यस्तो होइन । वर्साको अधिकारी बच्चाहरू हुन्छन् । सम्झनेवाला, देख्नेवाला होइन । यदि एक दिनमा पनि दिलबाट पिता मान्यौ वर्साको अधिकारी बन्न सक्छौ । तिमीहरू सबै अधिकारी हो नि ? तिमीहरू त ब्रह्माकुमार कुमारीहरू हो नि वा बनिरहेका छौ ? बनिसक्यौ वा बन्नका लागि आएका छौ ? कसैले तिमीलाई परिवर्तन गर्न त सक्दैन हैन ? ब्रह्माकुमार कुमारीको सट्टामा केवल कुमार-कुमारी बन, हुन सक्दैन र ? ब्रह्माकुमार र कुमारी बन्नमा कति फाइदा छ ? एक जन्मको मात्र फाइदा होइन, अनेक जन्मको फाइदा । पुरुषार्थ आधा जन्म, चौथाई जन्मको अनि प्रारब्ध अनेक जन्मको । फाइदा नै फाइदा छ नि !

बापदादा समय अनुसार वर्तमान समय विशेष एक कुरामा ध्यान दिलाउनुहुन्छ किनकि बापदादा बच्चाहरूको रिजल्ट त देखिरहनुहुन्छ नि ! रिजल्टमा देखियो हिम्मत धेरै राम्रो छ । लक्ष्य पनि धेरै राम्रो छ । लक्ष्य अनुसार अहिलेसम्म लक्ष्य र लक्षण त्यसमा अन्तर छ । लक्ष्य सबैको एक नम्बर छ, कसैलाई पनि बापदादाले सोध्नु भयो— तिमी लक्ष्य २१ जन्मको राज्य भाग्य प्राप्त गर्ने, सूर्यवंशी बन्ने हो वा चन्द्रवंशी ? तब सबैले कुनमा हात उठाउँछन् ? सूर्यवंशीमा हैन ! कोही छ जो चन्द्रवंशी बन्न चाहन्छन् ? कोही राम बन्नेवाला छन् ? कोही छैन । एक जना त बन । कसैलाई त राम बन्नु नै छ नि । (एक जनाले हात उठाए) राम्रो छ, नत्र रामको सीट खाली रहन जान्छ । त्यसैले लक्ष्य सबैको धेरै राम्रो छ, लक्ष्य र लक्षणको समानता— यस कुरामा ध्याद दिन जरूरी छ । यसको कारण के हो ? जुन आज सुनाएँ कहिले-कहिले लेवता बन्छन् । यो होस्, यिनले गरून्, यिनले मद्दत दिऊन्, यी परिवर्तन भएमा म परिवर्तन हुन्छ । यो कुरा ठीक होस् तब म ठीक हुन्छु । यो लेवता बन्नु हो । दातापन होइन । कसैले दिऊन् वा नदिऊन्, बाबाले त सबै कुरा दिनुभयो । के बाबाले कसैलाई थोरै दिनुभएको छ, कसैलाई धेरै दिनुभएको छ ? एउटै कोर्स छ नि ! चाहे ६० सालवाला हुन्, चाहे एक महिनावाला हुन्, कोर्स त एउटै हो वा ६० सालको लागि कोर्स अलग छ, एक महिनाकालाई अलग छ ? उनीहरूले पनि त्यही कोर्स गरे अहिले पनि त्यही कोर्स हो । त्यही ज्ञान हो, त्यही प्यार हो, त्यही सर्व शक्तिहरू हुन् । सबैलाई एउटै जस्तो छ । कसैलाई १६ शक्तिहरू, कसैलाई ८ शक्तिहरू होइन । सबैलाई समान वर्सा छ । जब बाबाले सबैलाई भरपुर गरिदिनुभएको छ भने भरपुर आत्मा दाता बन, लिनेवाला होइन । मलाई दिनु छ । कसैले दिऊन् वा नदिऊन्, लिने इच्छुक होइन, दिनको लागि इच्छुक । र, जति दिन्छौ, दाता बन्छौ उति खजाना बढ्दै जान्छ । मानौं कसैलाई तिमीले स्वमान दियो, अरूलाई दिनु अर्थात् आफ्नो स्वमान बढाउनु । दिनु होइन बरू दिनु अर्थात् लिनु । लिने होइन, देऊ तब लिनु स्वतः नै हुन्छ । त्यसैले बुझ्यौ— समयको पुकार के छ ? दाता बन । एक शब्द याद राख । कुनै पनि कुरा होस् “दाता” शब्द सदा याद राख । इच्छा मात्रम् अविद्या । न सूक्ष्म लिने इच्छा, न स्थूल लिने इच्छा । दाताको अर्थ नै हो इच्छा मात्रम् अविद्या । सम्पन्न । कुनै अप्राप्ति अनुभव हुँदैन जसले गर्दा लिने इच्छा होस् । सर्व प्राप्ति सम्पन्न । त्यसैले लक्ष्य के छ ? सम्पन्न बन्ने छ नि ? वा जति मिलेपनि ठीकै छ ? सम्पन्न बन्नु नै सम्पूर्ण बन्नु हो ।

आज विदेशीहरूलाई खास अवसर मिलेको छ । राम्रो छ । पहिलो अवसर विदेशीहरूले लिएका छन्, अति प्यारा भयौ नि । सबैलाई मनाही गरिएको छ र विदेशीहरूलाई निमन्त्रणा दिइएको छ । बापदादालाई याद

२०७२ चैत्र १४ आइतबार २७-०३-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २३.१०.१९ मधुवन

त सबै बच्चाहरूको छ फेरि पनि डबल विदेशीहरूलाई देखेर, उनीहरूको हिम्मतलाई देखेर धेरै खुशी लाग्छ। अहिले वर्तमान समयमा त्यति हलचलमा आउँदैनौ। अहिले फरक आएको छ। शुरू-शुरूको प्रश्न जुन हुन्थ्यो नि— इन्डियन संस्कृति हो, विदेशी संस्कृति हो... अहिले बुझिसकेका छौ। अब ब्राह्मण संस्कृतिमा आइसक्यौ। न इन्डियन संस्कृति, न विदेशी संस्कृति, ब्राह्मण संस्कृतिमा आइसक्यौ। इन्डियन संस्कृति थोरै खिटखिट गर्छ तर ब्राह्मण संस्कृति सहज छ नि ! ब्राह्मण संस्कृति हो नै स्वमानमा रहने र स्वराज्य अधिकारी बन्ने। यही ब्राह्मण संस्कृति हो। यो त मन पर्छ नि ? अब प्रश्न त छैन नि, इन्डियन संस्कृति कसरी आउने, मुश्किल छ ? सहज हुन गयो नि ? हेर फेरि वहाँ गएर नभन अलिकति मुश्किल छ ! त्यहाँ गएर यस्तो नलेख— सहज छ भनिदिउँ तर अलिकति मुश्किल त छ ! सहज छ वा अलिअलि मुश्किल छ ? अलिकति पनि मुश्किल छैन। धेरै सहज छ। अब सारा खेल पूरा भइसक्यो त्यसैले हाँसो लाग्छ। अब पक्का भइसकेका छन्। बचपनको खेल अब समाप्त भइसक्यो। अब अनुभवी बनिसकेका छन्। बापदादा देख्नुहुन्छ— जति पुराना पक्का हुँदै जान्छन्, त्यति जो नयाँ-नयाँ आउँछन् ती पनि पक्का हुँदै जान्छन्। एक-आपसमा राम्ररी अगाडि बढाइरहन्छन्। मेहनत राम्रो गर्छन्। अब दादीहरूको पासमा कहानी त लिएर जाँदैनौ ? कथा कहानीहरू दादीहरूको पासमा लिएर जान्छौ ? कम भइसक्यो ? फरक छ नि ? (दादी जानकीसँग)। त्यसोभए तिमी अब बिमारी हुने छैनौ ! कथा-कहानीका कारण बिमारी हुन्छन्, त्यो त समाप्त भइसक्यो। राम्रा छन्, सबैमा राम्रोभन्दा राम्रो विशेष गुण छ— दिलको सफाइ राम्रो छ। भित्र राख्दैनन्, बाहिर निकालिदिन्छन्। जुन कुरा हुन्छ साँचो बोलिदिन्छन्। यस्तो होइन, त्यस्तो। यस्तो उस्तो गर्दैनन्, जुन कुरा छ त्यो भनिदिन्छन्, यो विशेषता राम्रो छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— सच्चा र साफ दिलमा बाबा राजी हुनुहुन्छ। हो भने हो, होइन भने होइन। यस्तो होइन— हेर्नेछु... ! मजबुरीले चल्दैनन्। चल्छन् भने पूरा, होइन भने होइन। अच्छा !

एक सेकेण्डमा उड्न सक्छौ ? पँखेटा शक्तिशाली छन् ? बाबा भन्यो, उड्यो। (ड्रिल)।

चारैतर्फका सर्वश्रेष्ठ बाबा समान दातापनको भावना राख्ने, श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, निरन्तर याद र सेवामा तत्पर रहने, परमात्म सेवाका साथी बच्चाहरूलाई, सदा लक्ष्य र लक्षणलाई समान बनाउने, सदा बाबाका स्नेही, समान, समीप बन्ने, बापदादाको नयनको तारा, सदा विश्व कल्याणको भावनामा रहने रहमदिल, मास्टर क्षमाको सागर बच्चाहरूलाई, टाढा बस्ने, मधुवनमा तल बस्ने र बापदादाको सम्मुख बसेका सबै बच्चाहरूलाई याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदानः— सदा आफ्नो श्रेष्ठ भाग्यको नशा र खुशीमा रहने पद्मापद्म भाग्यशाली भव

सारा विश्वमा जति पनि धर्म पिताहरू वा जगद्गुरु कहलाउँछन्, कसैलाई पनि माता-पिताको सम्बन्धमा अलौकिक जन्म र पालना प्राप्त हुन सक्दैन। उनले अलौकिक माता-पिताको अनुभव सपनामा पनि गर्न सक्दैनन् तर तिमी पद्मापद्मपति श्रेष्ठ आत्माहरू हरेक दिन माता-पिताको वा सर्व सम्बन्धको याद-प्यार लिने पात्र हौ। स्वयं सर्वशक्तिमान् बाबा तिमी बच्चाहरूको सेवक बनेर हर कदममा साथ दिनुहुन्छ। त्यसैले यही श्रेष्ठ भाग्यको नशा वा खुशीमा रहने गर।

स्लोगनः— तन र मनलाई सदा खुशी राख्नको लागि खुशीको नै समर्थ संकल्प गर।